

✧ Základní verš

„Nyní však není žádného odsouzení pro ty, kteří jsou v Kristu Ježíši.“ (Ř 8:1)

Osmá kapitola Listu Římanům je odpovědí na sedmou kapitolu, ve které Pavel mluvil o frustraci, neúspěchu a odsouzení. V osmé kapitole již není žádné odsouzení. Namísto něj přichází svoboda a vítězství – díky Ježíši Kristu.

V sedmé kapitole se Pavel snažil ukázat, že ten, kdo v životě odmítne Krista, nebude mít ve svém snažení úspěch. Zůstane otrokem hříchu a nebude schopen kráčet lepší cestou. V osmé kapitole připomíná, že Ježíš Kristus nám nabízí vysvobození z hříchu a dává nám svobodu dělat správná rozhodnutí.

Dále Pavel vysvětluje, že za tuto svobodu bylo nutné zaplatit vysokou cenu. Kristus jako Boží Syn vzal na sebe lidskou přirozenost. To byl jediný způsob, jak se nám mohl přiblížit. Tím se stal nejen naším příkladem, ale především tím, kdo se za nás obětoval. Přišel „v těle, jako má hříšný člověk“ (Ř 8,3), „aby tak spravedlnost požadovaná zákonem byla naplněna v nás“ (Ř 8,4). Jinými slovy, Kristus svým vítězstvím nad hříchem – a naplněním všech požadavků zákona – umožnil všem, kteří v něj věří, aby také zvítězili nad hříchem. Ne však proto, aby byli spaseni, ale právě proto, že jsou spaseni. Poslušnost zákona nemá být – a ani nemůže být – cestou ke spasení. To bylo poselství nejen apoštola Pavla Římanům, ale i Martina Lutera celému světu. A přesně takové musí být i naše poselství.

V této lekci se budeme podrobněji zabývat pouze prvními 17 verši osmé kapitoly. Pokud vám to čas dovolí, přečtěte si i zbytek této kapitoly, která obsahuje krásná ujištění o Boží lásce. Tyto verše nádherným způsobem hovoří o naději. Povzbuzují nás, že „v tom ve všem slavně vítězíme mocí toho, který si nás zamiloval“ (Ř 8,37). Tato naděje je postavena na jistotě lásky toho, který „neušetřil svého vlastního Syna, ale za nás za všechny jej vydal...“ (Ř 8,32).

✧ Týden ve zkratce:

- Být v Ježíši Kristu (Ř 8,1.2)
- Na co zákon nestačil? (Ř 8,3.4)
- Vliv těla, nebo Ducha? (Ř 8,5–8)
- Kristus v nás (Ř 8,9–14)
- Přijetí do Boží rodiny (Ř 8,15–17)
- Podněty k zamyšlení

NE 26. listopadu – Být v Ježíši Kristu (Ř 8,1.2)

Ř 8:1.2 „Nyní však není žádného odsouzení pro ty, kteří jsou v Kristu Ježíši, ²neboť zákon Ducha, který vede k životu v Kristu Ježíši, osvobodil tě od zákona hříchu a smrti.“

Ř 7:11-13 „¹¹ Hřích použil přikázání jako příležitost, aby mne oklamal a tak mě usmrtil. ¹² Zákon je tedy sám v sobě svatý a přikázání svaté, spravedlivé a dobré. ¹³ Bylo snad to dobré příčinou mé smrti? Naprosto ne! Hřích však, aby se ukázal jako hřích, způsobil mi tím dobrým smrt; tak skrze přikázání ukázal hřích celou hloubku své hříšnosti.“

Ř 7:23-25 „²³ Když však mám jednat, pozoruji, že jiný zákon vede boj proti zákonu, kterému se podřizuje má mysl, a činí mě zajatcem zákona hříchu, kterému se podřizují mé údy. ²⁴ Jak ubohý jsem to člověk! Kdo mě vysvobodí z tohoto těla smrti? ²⁵ Jedině Bohu buď dik skrze Ježíše Krista, Pána našeho! - A tak tentýž já sloužím svou myslí zákonu Božímu, ale svým jednáním zákonu hříchu.“

PO 27. listopadu – Na co zákon nestačil? (Ř 8,3.4)

Ř 8:3.4 „³Bůh učinil to, co bylo zákonu nemožné pro lidskou slabost: Jako oběť za hřích poslal svého vlastního Syna v těle, jako má hříšný člověk, aby na lidském těle odsoudil hřích, ⁴a aby tak spravedlnost požadovaná zákonem byla naplněna v nás, kteří se neřídíme svou vůlí, nýbrž vůlí Ducha.“

Ř 6:14 „Hřích nad vámi už nebude panovat; vždyť nejste pod zákonem, ale pod milostí.“

Ga 5:24 „Ti, kteří náležejí Kristu Ježíši, ukřižovali sami sebe se svými vášněmi a sklony.“

Ř 8:5 čsp „Ti, kdo jsou živi podle těla, mají na myslí věci těla; ale ti, kdo jsou živi podle Ducha, myslí na věci Ducha.“
 Ř 7:15-18 „¹⁵ Nepoznávám se ve svých skutcích; vždyť nedělám to, co chci, nýbrž to, co nenávídím. ¹⁶ Jestliže však to, co dělám, je proti mé vůli, pak souhlasím se zákonem a uznávám, že je dobrý. ¹⁷ Pak to vlastně nejsem já, kdo jedná špatně, ale hřích, který je ve mně. ¹⁸ Vím totiž, že ve mně, to jest v mé lidské přirozenosti, nepřebývá dobro. Chť dobro, to dokážu, ale vykonat už ne.“

ÚT 28. listopadu – Vliv těla, nebo Ducha? (Ř 8,5–8)

Ř 8:5-8 „⁵Ti, kdo dělají jen to, co sami chtějí, tíhnou k tomu, co je tělesné; ale ti, kdo se dají vést Duchem, tíhnou k tomu, co je duchovní. ⁶Dát se vést sobectvím znamená smrt, dát se vést Duchem je život a pokoj. ⁷Soustředění na sebe je Bohu nepřátelské, neboť se nechce ani nemůže podříditi Božímu zákonu.“

⁸Ti, kdo žijí jen z vlastních sil, nemohou se líbit Bohu.“

Ř 2 „¹ Proto nemáš nic na svou omluvu, když vynášíš soud, ať jsi kdokoli. Tím, že soudíš druhého, odsuzuješ sám sebe. Neboť soudíš, ale činíš totéž. ² Víme přece, že Boží soud pravdivě postihuje ty, kteří tak jednají. ³ Myslíš si snad, když soudíš ty, kdo takto jednají, a sám činíš totéž, že ty ujdeš soudu Božímu? ⁴ Či snad pohrdáš bohatstvím jeho dobroty, shovívavostí a velkomyslností, a neuvědomuješ si, že dobrotivost Boží tě chce přivést k pokání? ⁵ Svou tvrdostí a nekajícnou myslí si strádáš Boží hněv pro den hněvu, kdy se zjeví spravedlivý Boží soud. ⁶ On `odplatí každému podle jeho skutků`. ⁷ Těm, kteří vytrvalostí v dobrém jednání hledají nepomýjící slávu a čest, dá život věčný. ⁸ Ty však, kteří prosazují sebe, odpírají pravdě a podléhají nepravosti, očekává hněv a trest. ⁹ Souzení a úzkost padne na každého, kdo působí zlo, předně na Žida, ale i na Řeka; ¹⁰ avšak sláva, čest a pokoj čeká každého, kdo působí dobro, předně Žida, ale i Řeka. ¹¹ Bůh nikomu nestrání. ¹² Ti, kteří neměli zákon a hřešili, také bez zákona zahynou; ti, kteří znali zákon a hřešili, budou odsouzeni podle zákona. ¹³ Před Bohem nejsou spravedliví ti, kdo zákon slyší; ospravedlnění budou, kdo zákon svými činy plní. ¹⁴ Jestliže národy, které nemají zákon, samy od sebe činí to, co zákon žádá, pak jsou samy sobě zákonem, i když zákon nemají. ¹⁵ Tím ukazují, že to, co zákon požaduje, mají napsáno ve svém srdci, jak dosvědčuje jejich svědomí, poněvadž jejich myšlenky je jednou obviňují, jednou hájí. ¹⁶ Nastane den, kdy Bůh skrze Ježíše Krista bude soudit podle mého evangelia, co je v lidech skryto. ¹⁷ Ty se tedy nazýváš židem, spoléháš na zákon, chlubiš se Bohem ¹⁸ a tím, že znáš jeho vůli a vyučován zákonem dovedeš rozpoznat, na čem záleží. ¹⁹ Myslíš si, že jsi vůdcem slepých, světlem těch, kteří jsou ve tmách, ²⁰ vychovatelem nevzdělaných, učitelem nedospělých, protože máš v zákoně ztělesnění všeho poznání a vši pravdy. ²¹ Ty tedy poučuješ druhého, a sám sebe neučíš? Hlásáš, že se nemá krást, a sám kradeš? ²² Říkáš, že se nesmí cizoložit, a sám cizoložíš? Ošklivíš si modly, a věci z jejich chrámů bereš? ²³ Zakládáš si na zákoně, a sám přestupováním zákona zneuctíváš Boha? ²⁴ `Jméno Boží je vaší vinou v posměchu mezi národy`, jak stojí psáno. ²⁵ Obřízka má smysl, jestliže zachováváš zákon. Jestliže však zákon přestupuješ, je to, jako kdybys nebyl obřezán. ²⁶ Jestliže naopak ten, kdo není obřezán, zachovává požadavky zákona, není to, jako kdyby byl obřezán? ²⁷ Ten, kdo není obřezán, ale plní zákon, bude soudcem nad tebou, který s celou svou literou zákona a obřezaností zákon přestupuješ. ²⁸ Pravý žid není ten, kdo je jím navenek, a pravá obřízka není ta, která je zjevná na těle. ²⁹ Pravý žid je ten, kdo je jím uvnitř, s obřízkou srdce, která je působena Duchem, nikoli literou zákona. Ten dojde chvály ne od lidí, nýbrž od Boha.“

ST 29. listopadu – Kristus v nás (Ř 8,9–14)

Ř 8:9-14 „⁹Vy však nejste živi ve své síly, ale z moci Ducha, jestliže ve vás Boží Duch přebývá. Kdo nemá Ducha Kristova, ten není jeho. ¹⁰ Je-li však ve vás Kristus, pak vaše tělo sice podléhá smrti, protože jste zhřešili, ale Duch dává život, protože jste ospravedlněni. ¹¹ Jestliže ve vás přebývá Duch toho, který Ježíše vzkřísil z mrtvých, pak ten, kdo vzkřísil z mrtvých Krista Ježíše, obživí i vaše smrtelná těla Duchem, který ve vás přebývá. ¹² A tak, bratři, jsme dlužní, ale ne sami sobě, abychom museli žít podle své vůle. ¹³ Vždyť žijete-li podle své vůle, spějete k smrti; jestliže však mocí Ducha usmrcujete hříšné činy, budete žít. ¹⁴ Ti, kdo se dají vést Duchem Božím, jsou synové Boží.“

Mt 12:30 „Kdo není se mnou, je proti mně; a kdo se mnou neshromažďuje, rozptyluje.“

Ko 3:5 „Proto umrtvujte své pozemské sklony: smilstvo, necudnost, vášně, zlou touhu a hrabivost, která je modloslužbou.“

ČT 30. listopadu – Přijetí do Boží rodiny (Ř 8,15–17)

Ř 8:15-17 „¹⁵Nepřijali jste přece Ducha otroctví, abyste opět propadli strachu, nýbrž přijali jste Ducha synovství, v němž voláme: *Abba, Otče!* ¹⁶Tak Boží Duch dosvědčuje našemu duchu, že jsme Boží děti. ¹⁷A jsme-li děti, tedy i dědicové – dědicové Boží, spoludědicové Kristovi; trpíme-li spolu s ním, budeme spolu s ním účastni Boží slávy.“

IJ 4:18 „Láska nezná strach; dokonalá láska strach zahání, vždyť strach působí muka, a kdo se bojí, nedošel dokonalosti v lásce.“

PÁ 1. prosince – Podněty k zamyšlení

„Plán spasení nenabízí věřícím zde na zemi život bez problémů a utrpení. Vyzývá věřící, aby následovali Krista na cestě sebezapření a potupy. ... Právě tehdy, když se objeví potíže, začíná se v životě jeho lidu projevat Kristův charakter. ... Pokud prožíváme utrpení jako kdysi On, Kristus nás prostřednictvím něj vychovává a připravuje na to, abychom s ním jednou mohli být v jeho slávě.“ (Ellen G. Whiteová v 6BC 568.569)

„Záchrané lano, spuštěné od Božího trůnu, je dost dlouhé na to, aby dosáhlo do té největší hlubiny. Kristus může vytáhnout i toho největšího hříšníka z hluboké jámy úpadku a učinit ho Božím dítětem a dědicem nehynoucího dědictví.“ (7T 229)

„Ten, jehož ctílo celé nebe, přišel na tento svět, aby jako člověk jasně ukázal padlým andělům i obyvatelům bezhříšných světů, že s Boží pomocí může každý člověk kráčet cestou poslušnosti Božích přikázání... Náš Spasitel za nás zaplatil výkupné. Nikdo nemusí zůstat v satanově otroctví. Všemocný Kristus přichází za námi, aby nám pomohl.“ (ISM 309)

Otázky k rozhovoru

1. Uvažujte chvíli o uvedených citátech. Jakou naději vyjadřují? Jak se tato zaslíbení mohou stát v našem životě realitou? Co nám v tom může bránit?
2. O Jak vypadá život člověka, který „táhne k tomu, co je tělesné“ (Ř 8,5)? K čemu nás vede Duch? Vede vás to, co děláte, sledujete, posloucháte nebo čtete, k tomu, co je duchovní? Kdy je tomu spíše naopak?
3. Přemýšlejte opět o tom, že ve velkém vesmírném konfliktu může člověk stát jen na jedné ze dvou stran. Není to příliš zjednodušené a černobílé? Jak může toto vědomí ovlivnit naše každodenní rozhodování i v „malých“ věcech?

